

K NOZ § 159:**§ 159**

(1)

Kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky.

(2)

Člen voleného orgánu vykonává funkci osobně; to však nebrání tomu, aby člen zmocnil pro jednotlivý případ jiného člena téhož orgánu, aby za něho při jeho neúčasti hlasoval.

(3)

Nenahradil-li člen voleného orgánu právnické osobě škodu, kterou jí způsobil porušením povinnosti při výkonu funkce, ačkoli byl povinen škodu nahradit, ručí věřiteli právnické osoby za její dluh v rozsahu, v jakém škodu nenahradil, pokud se věřitel plnění na právnické osobě nemůže domoci.

Komentáře

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Důvodová zpráva k § 151 až 160

0 0 0

V obecných ustanoveních o orgánech právnické osoby se předně navrhuje stanovit, že ony to jsou, kdo v právnické osobě vlastním rozhodováním nahrazují její vůli (obdobně např. čl. 55 švýcarského ZGB). Navrhuje se výslovně stanovit, že se podle dobré víry členů orgánů právnické osoby přičte dobrá víra i této právnické osobě. V té souvislosti musí být důraz položen na dobrou víru toho orgánu, který rozhoduje, neboť toto hledisko je pro závěr o existenci či neexistenci dobré víry právnické osoby právně významné. Pokud jde o jiné osoby, které právnickou osobu zastupují a v zastoupení za ni právně jednají (např. zaměstnanci), posoudí se otázka dobré víry podle obecných ustanovení o smluvním zastoupení. Návrh úpravy v § 152 odst. 1 sleduje zjednodušení legislativní mluvy. Protože se vychází z pojetí, že i unipersonální orgán právnické osoby má člena, odpadne nutnost mnohomluvného vyjadřování slovy „orgán právnické osoby nebo jeho člen“, ale postačí výraz „člen orgánu (právnické osoby)“. Ačkoli obecně mohou být členy orgánů právnické osoby jen osoby zletilé a svéprávné, navrhuje se po vzoru občanských zákoníků Nizozemí (čl. 2:13) a Québecu (čl. 327) toto obecné pravidlo pro odůvodněné případy prolomit.

Nenavrhuje se vyloučit způsobilost určité osoby k výkonu volené funkce v důsledku jejího úpadku. Podobný obecný zákaz není možný; vyloučil by např. existenci spolku osob postižených úpadkem. Návrh také bere v úvahu, že tam, kde je účelné, aby úpadci byli k výkonu funkce v orgánech právnické osoby nezpůsobilí, to stanoví zvláštní zákony, např. při úpravě obchodních společností nebo různých právnických osob veřejného práva. Je však jisté, že osvědčení úpadku určité osoby zpochybňuje její způsobilost k výkonu funkce s péčí řádného hospodáře. Proto se navrhuje uložit takové osobě oznamovací povinnost tak, aby ten, kdo o obsazení funkce rozhoduje, měl o této skutečnosti vědomost a mohl ji uvážit. Obdobnou povinnost se navrhuje zavést i pro případ, že úpadek určité osoby byl osvědčen až v době, kdy již členem orgánu právnické osoby je. Kdo nesplní tuto povinnost, uvádí druhé v omyl a pro případ, že rozhodující činitelé zůstanou nečinní, zakládá se každému, kdo na tom má právní zájem, oprávnění domáhat se, aby takového člena orgánu z funkce odvolal soud. Nicméně není možné z tohoto procesu vyloučit rozhodujícího činitele, tj. toho, jemuž především náleží působnost rozhodnout, kdo bude členem určitého orgánu právnické osoby. Proto se zakládá působnost toho, kdo rozhoduje o obsazení orgánu jeho členy, členství úpadce v takovém orgánu popřípadě i potvrdit s uvážením nově známých skutečností.

V § 156 až 158 jsou formulována hlavní pravidla o rozhodování orgánu právnické osoby, je-li kolektivní, a o vzniku a zániku funkce člena orgánu. Zároveň se v § 159 vymezuje i hlavní obsah závazku člena orgánu vůči právnické osobě s tím, že podrobnosti ze systematických důvodů upraví v části třetí ustanovení o příslušných smluvních typech.

Předpisy těchto ustanovení vycházejí z dosavadní úpravy v § 66 obch. z., která je v našem právu nejpropracovanější, ale odstraňuje některé její nejasnosti a nedostatky. V prvé řadě se navrhuje stanovit, že na překážku povinnosti k osobnímu výkonu funkce není případný imperativní mandát udělený pro jednotlivý případ zasedání jinému členu téhož orgánu. Dále se navrhuje v §

159 stanovit, že porušením péče řádného hospodáře je mj. i situace, kdy určitá osoba přijme funkci člena orgánu nebo v ní setrvává, byť musí vědět, že na ni znalostmi nebo z jiných důvodů nestačí.

Zatím žádné diskuzní příspěvky

04/01/2014 / Ondřej Zmeškal

"Domněnka" nedbalého jednání

0 0 0

06/03/2014 / Michaela Remešová

Doplněk k pravidlu...

0 0 0

07/04/2014 / Admin Tým

Křížové odkazy

0 0 0

20/08/2014 / Admin Tým

Pracovní verze návrhu zákona,...

0 0 0

13/05/2015 / Martin Archalous

Aplikace na obce

0 0 0

17/07/2014 / Zuzana Dendisová

§ 66 ObchZ - zdroj inspirace

0 0 0

"DOMNĚNKA" NEDBALÉHO JEDNÁNÍ

04/01/2014 / Ondřej Zmeškal

Ustanovení § 159 odst. 1, druhé věty je formulováno jako vyvratitelná domněnka nedbalého jednání. Mám však za to, že zde není co vyvracet: Pokud někdo není péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky jedná nedbale. Otázkou je pouze zda určitým jednáním vznikla újma či nikoliv.

Zatím žádné diskuzní příspěvky